

Le "Notre Père" chez Matthieu et Luc – Grec. Synopsis. ELZEVIR Textus Receptus 1624

Matthieu 6:9b-13			Luc 11:2b-4		
	<p>⁷ Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἔθνικοί· δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.</p> <p>⁸ μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.</p>			<p>¹ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπεν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκεν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.</p>	
9a	οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς·		2a	εἶπεν δὲ αὐτοῖς, "Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε,	
9b	Πάτερ ἡμῶν	=	2b	Πάτερ <i>ἡμῶν</i>	=
	ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,	=		<i>ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,</i>	=
	ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·	=		ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.	=
10	ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·	=		ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.	=
	γενηθήτω τὸ θέλημά σου,	=		<i>γενηθήτω τὸ θέλημά σου,</i>	=
	ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·	=		<i>ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.</i>	=
11	τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον·	= σήμερον	3	τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.	= καθ' ἡμέραν
12	καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς <i>ἀφίεμεν</i> τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·	ὀφειλήματα ≈	4	καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ <i>ἀφίεμεν</i> παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν.	= ἁμαρτίας ≈
13	καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,	=		καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,	=
	ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.	=		<i>ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.</i>	=
	<i>ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.</i>				∅
					∅
<p>¹⁴ ἐὰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·</p> <p>¹⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. (Mat 6:7-15 SCR)</p>			<p>⁵ Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς, Τίς ἐξ ὑμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπη αὐτῷ, Φίλε, χρήσόν μοι τρεῖς ἄρτους,</p> <p>⁶ ἐπεὶ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·</p> <p>⁷ κακεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη, Μή μοι κόπους πάρεχε· ἦδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.</p> <p>⁸ λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι <i>αὐτοῦ φίλον</i>, διὰ γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερεῖς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει.</p> <p style="text-align: right;">(Luc 11:1-8 SCR)</p>		

Après les 5 éditions d'Érasme (de 1516 à 1535, les 4 de R. Étienne (1546 à 1551) et les 9 de T. de Beze (de 1565 à 1604), les 3 éditions du texte grec du NT, à Leiden en 1624, 1633 et 1641 par Bonaventure et Abraham ELZEVIR sont d'autant plus importantes que c'est de la préface à leur 2ème édition de 1633 que sont tirés les si célèbres mots "Textus Receptus".

Note : en **rouge** = variantes par rapport à l'édition de Kurt Aland (GNT, BNT)

- en **italique** = ajouts de mots ou de phrases

- **non italique** = variantes dans les formes ou l'ordre des mots